

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 10 JUNY DE 2022 | Número 170

PÀG. 3 | ECOLOGIA INTEGRAL

Horts religiosos amb visió social

PÀG. 18 | ORIOL JARA

“El meu llibre planteja que Déu és una variable factible”

PÀG. 20 | PASTORAL FAMILIAR

L'Església catalana se suma a la Trobada Mundial de Famílies

PÀG. 23 | ANIMASET

El documental 'El Camí Ignasià' s'estrena a la Filmoteca Vaticana

PÀG. 26 | JUDAISME

Què és la festa del Xavuot?

Bisbe de Solsona: “El silenci no pot ser una estratègia comunicativa” | PÀG. 8

PÒRTIC

El silenci no pot ser una estratègia comunicativa. Així es va recollir a les converses de la fase diocesana del Sínode a Solsona i ho subratlla també el bisbe Conesa. L'Església catòlica ha de comunicar més i millor. I aquest propòsit demana recursos humans, però també un llenguatge i una actitud més oberta a la societat.

SUMARI

3 Actualitat

Horts religiosos amb visió social

Conesa: "Un bon bisbe s'encarnarà en la terra on va"

Oriol Jara: "El meu llibre planteja que Déu és una variable factible"

L'Església catalana se suma a la Trobada Mundial de Famílies

El documental 'El Camí Ignasià' s'estrena a la Filmoteca Vaticana

Què és la festa del Xavuot?

29 Panoràmica

La nena del napalm, per Josep-Miquel Bausset

Soscavar els drets humans, per Lluís Serra

33 Recull de premsa

34 La setmana a les xarxes

HORT DEL MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
| ASSÍS CENTRE D'ACOLLIDA.

Horts religiosos amb visió social

Des dels seus inicis, són moltes les comunitats religioses que han tingut en els seus dominis un espai de terreny dedicat al conreu. De fet, antigament, era un espai imprescindible en l'estructura dels monestirs, permetent-los l'autosuficiència. Així es pot veure al Monestir de Pedralbes que recentment **ha recuperat l'hort** com es coneixia a l'època medieval. Amb el pas del temps, molts d'aquests horts continuen existint, tot i que en alguns casos el seu sentit ha fet un gir, jugant un rol diferent, però igualment essencial. És el cas dels horts socials destinats a la formació i recuperació de persones en situació vulnerable.

Avui dia, alguns convents i monestirs que encara mantenen aquests horts o bé l'espai on es treballava, han obert les portes i s'han aliat amb entitats socials per donar una nova utilitat a aquestes terres. És el cas de les **benedictines de Sant Pere de les Puel·les** o les Carmelites de Mataró, que col·laboren amb aquest espai amb la inserció o formació d'aquells que ho necessiten.

El conreu, una via cap al benestar

“L'hort és com un oasi enmig de Mataró i ens convida a compartir-lo. No podíem tenir un es-

pai tan ric i gaudir-lo només nosaltres". Ho explica **Maria Alves**, monja de la comunitat de les **Carmelites Descalces del Monestir de la Immaculada de Mataró** i responsable de l'hort. Des de fa uns cinc anys cedeixen una part de l'hort del convent a la **Cooperativa Tarpuna**.

L'entitat està creada per un equip dedicat a la gestió de projectes d'Horts Socials amb finalitats terapèutiques, comunitàries, d'integració o producció. Els encarregats de sembrar i conrear són un grup de persones que per diferents circumstàncies es troben en situació vulnerable, i el fet de treballar en els horts els ajuda en la seva recuperació.

Tal com explica l'educadora social de Tarpuna i encarregada de dinamitzar l'hort de les carmelites, **Meritxell Peña**, "s'ha comprovat que l'horticultura crea benestar físic i mental". Cada dimecres, Peña acudeix amb uns **tretze participants** a l'hort i els acompanya durant el procés. Els membres del grup arriben derivats de diverses entitats socials com **Creu Roja**, Serveis Socials de l'Ajuntament, Projecte Guaita dels Salesians o Càritas, les quals saben dels beneficis que aporta l'horticultura.

Maria Carol, treballadora de **Càritas Mataró**, destaca que quan consideren que un usuari de Càritas li pot servir d'ajuda es posen en contacte amb Tarpuna perquè entri al grup. "Sovint són persones que necessiten un espai per desconnectar del seu context o, fins i tot, d'una crisi", explica Carol. "Quan es troben en un espai allunyat sense sorolls i treballant d'una altra manera, els ajuda anímicament i s'obren a ells i al grup", hi afegeix.

En aquest sentit, Meritxell Peña insisteix com "els horts socials promouen la socialització. No és només una qüestió de conreu, sinó la relació que es propicia entre l'entorn i el grup", assegura. "D'una banda, la relació amb la terra, que fem de manera ecològica, crea tranquil·litat, i alhora, al llarg del procés es fa xarxa entre els membres de l'equip i les entitats col·laboradores".

Vinçle entre la comunitat i l'equip

"En l'equip de l'hort les carmelites són un integrant més, sempre disponibles per tot allò que necessitem", continua Meritxell. "Comptar amb aquestes terres és una sort i una oportunitat", hi afegeix. Entre les germanes carme-

lites, l'educadora social destaca especialment el paper de Maria Alves, l'hortelana que actua de nexa amb la comunitat. "És una més. Cada dimecres s'uneix amb nosaltres i, quan no hi som, ens facilita el rec i la supervisió, i quan hi som, dina i treballa amb nosaltres", explica.

A més a més d'ajudar, Maria organitza també tallers d'elaboració d'ungüents i confitures a partir de productes naturals. "Per a mi representa una aportació a la gent que ho necessita i això m'emociona", assegura Maria Alves. La germana carmelita diu que, tot i que la congregació és contemplativa, "Déu els ha posat la iniciativa enmig del camí i aquesta sensibilitat creix dintre seu, tal com Santa Teresa ho va voler". A més a més, Maria explica que per a elles, monges contemplatives, és seguir la crida del papa Francesc "d'anar a les perifèries". "Una vida contemplativa, si no està inserida al món i és solidària amb aquest, és una vida contemplativa que està enlaire", exposa.

La carmelita transmet l'afecte per la "Meri" o pels diferents integrants del grup i assegura que la relació amb ells l'ajuda a "sortir d'ella mateixa i aprendre a escoltar". "A poc a poc, vas coneixent cada un d'ells i l'estima creix i l'amistat també", explica.

L'hort de Sant Pere de les Puel·les

Aquest vincle entre comunitat religiosa i hort social també el trobem a Barcelona, al monestir de les benetes de Sant Pere de les Puel·les, que cedeix 125m al Assís Centre d'Acollida, que assisteix persones sense llar. Fa uns set anys i mig que la congregació va oferir al Centre Acollida Assís la possibilitat d'utilitzar aquest espai de l'hort.

Entre les benedictines i l'entitat social el nexa és **Catalina Terrats**, germana de l'orde i una de les fundadores d'Assís Centre Acollida, sempre molt arrelada a l'entitat. "Aquesta col·laboració i el vincle creat m'ha enriquit la vocació", explica Terrats, que va ser la capdavantera de la proposta. "Es tracta de viure la vocació des del nostre temps, per això hi hem de ser", hi afegeix. En la mateixa línia l'abadessa del monestir, Esperança Atarés, assegura que "per a la congregació

val la pena formar part d'aquest projecte, perquè permet que aquells que més ho necessiten puguin tenir aquest lloc on desconnectar".

Per la seva banda, el responsable d'educació, formació i salut de l'Àrea Social d'Assís, **Kike Fontan**, assegura que "és una relació molt positiva". "Ens ho fan molt fàcil: són dones obertes a proposar amb energia i ganes d'ajudar i és una sort que ens donin aquesta oportunitat". "Sense dubte formen part del projecte i són unes més. I la Catalina ha mantingut molt el vincle. Ella és l'essència que hagi sorgit".

Formació i preparació laboral

En el cas d'**Assís Centre Acollida**, l'hort s'utilitza per a l'Assís Verd, un curs de tècnic en manteniment d'hortos urbans, compostatge i jardineria que fan amb la Universitat de Barcelona. "És un curs prelaboral que dona una titulació d'extensió universitària als que ho estudien", assegura Kike. Explica que molts dels que cursen la titulació són de Centre d'Acollida o, fins i tot, provinents d'una altra entitat, per trobar una sortida a la seva situació. Hi van al voltant d'uns 20 alumnes cada dijous, i després alguns am-

plien amb les pràctiques gràcies a un conveni signat amb Terrats.

Kike Fontan afirma que suposa una via per preparar-los i aconseguir feina en el sector de l'horticultura, així com per treballar la puntualitat o la higiene i donar-los una empenta per la reinserció en el món laboral. "Utilitzant l'hort com excusa potenciem que puguin entrar també en d'altres sectors", diu.

Igual que Tarpuna, Al Centre Acollida Assís també usen els horts com a teràpia per cultivar diferents hàbits i millorar l'autoestima. "Ajuda molt, posen en pràctica aspectes personals i els porta a superar habilitats socials, malalties mentals, vincles socials amb persones, treball en equip", explica Fontan. Una vegada finalitzat el curs, assegura que hi ha "un creixement personal molt gran". "Treballen l'hort però, alhora, aspectes socials que t'ajuden en el dia a dia", hi afegeix.

Estenent la xarxa

Les carmelites i les benedictines no són les úniques comunitats religioses que col·laboren amb els horts socials. Aquests beneficis que

pot portar l'horticultura també els treballa la **Fundació Benallar** en diversos horts, un dels quals s'ubica a la comunitat de la congregació de les Germanetes de l'Assumpció, a Barcelona. També, a Vilanova i la Geltrú, la Fundació d'Empara de les Filles de la Caritat cedeix unes terres a Càritas Sant Feliu que duen a terme un Hort Social amb usuaris de l'ONG. Subratllant i reafirmant les declaracions d'Assís o de Tarpuna, Francesc Arnáez de Càritas Sant Feliu, insisteix amb què "la relació i la desconexió que es crea en aquests horts propicia un nucli bo pel benestar d'aquells que es troben en dificultats".

En els diferents casos es repeteix vincle entre congregació, hort i entitat social. Un cercle que es retroalimenta per tal de donar una sortida aquells que ho necessiten. En el cas de Tarpuna, conviden també tots aquells que ho vulguin a entrar en aquest projecte amb la proposta d'apadrinar l'hort social de les carmelites: "L'objectiu és que s'impliqui la comunitat i que això ens permeti continuar", explica Meritxell.

Amb aquesta iniciativa, a part de col·laborar en el desenvolupament de l'hort social fent una aportació econòmica anual, s'ofereix als padrins participar en alguns dels tallers d'hort ecològic, conduïts per la germana Maria Alves, una cistella amb productes de l'hort o participar en una jornada de treball a l'hort.

Com diu aquesta monja carmelita, "tot el suport compta a l'hora de fer funcionar l'hort social". Un hort que si ens uns inicis suposava una via d'autosuficiència ara és un camí a la reinserció, on tothom pot sumar i aportar. Així, d'aquesta llavor sembrada en equip, s'obté la millor collita.

Oferim formació, diàleg i reflexió sobre el fet religiós,
la diversitat religiosa i els fonaments de cristianisme.
Estudis reglats oberts a tothom.

Estudis presencials i virtuals

- LLICENCIATURA I BATXILLERAT EN CIÈNCIES RELIGIOSES.
- DECLARACIÓ ECLESIASTICA DE COMPETÈNCIA ACADÈMICA.
- DIPLOMA D'ESPECIALISTA UNIVERSITARI EN MITOLOGIA I SIMBOLOGIA.
- MÀSTER EN DIÀLEG INTERRELIGIÓS, ECUMÈNIC I CULTURAL.
- LLENGÜES CLÀSSIQUES.

Carrer Diputació 231 - 08007 Barcelona - (+34) 93 454 19 63

secretaria@iscreb.org - www.iscreb.org

Ens trobaràs a les xarxes!: @iscreb

web ISCREB

Vine a estudiar amb nosaltres

Conesa: “Un bon bisbe s’encarnarà a la terra on va”

La diòcesi de Solsona ha quedat marcada pel bisbe Xavier Novell. Tant per la seva etapa episcopal amb una renovació pastoral a vegades audaç, a vegades polèmica, com sobretot per la seva accidentada sortida. Però Solsona és molt més que el bisbe Novell. I ara a qui li toca donar continuïtat a aquesta diòcesi amb més de 425 anys d’història és al valencià **Francesc Conesa**, bisbe de Menorca durant cinc anys i bisbe de Solsona **des del març**. Només cal una ullada als papers del seu despatx i una conversa per adonar-se que sobretot és un home d’estudi. Parla amb calma acadèmica, i no valora res fins tenir ben estudiat el tema. Però això no vol dir que visqui en una altre món. És conscient de la situació en què ha aterrat en una diòcesi on diu que s’ha trobat una “boníssima” acollida. Es tracta d’una nova entrevista de la **sèrie dedicada als bisbes catalans**.

Alguna sorpresa amb la seva arribada? És el que s’esperava en un bisbat petit venint d’un bisbat petit?

Sí, és un bisbat petit però molt divers, amb àrees molt diferent i definides. Per exemple, la part sud de la diòcesi té una mentalitat i una mane-

ra de fer molt diferent. El Berguedà és un altre món, i el Solsonès, també. Dins de la Catalunya central hi ha coses que són comunes, però hi ha també molta diversitat.

És cert que a Menorca tot està ben més delimitat. Aquí hi ha unes fronteres peculiars. Cada vegada que vaig a Cervera, Tàrraga o Mollerussa passo per Guissona que no és un poble del bisbat de Solsona.

Precisament cada vegada que hi un relleu episcopal, es planteja si potser caldria fer una reestructuració més racional i menys històrica dels límits dels bisbats.

Vostè com ho veu?

Jo ara no tinc una opinió formada. He arribat i he vist el que n'hi ha. Les raons històriques justifiquen aquesta divisió i és molt difícil fer reestructuracions. Normalment les reestructuracions fan suprimir diòcesis. I això sempre és complicat i dolorós. I no sé si sempre és bo o si és una bona opció. A Solsona, la gent és molt conscient de quina és la seva diòcesi. I a la gent no els preocupa. El que volen és tenir un bisbe.

“AL TREBALL DEL SÍNODE S’HA DIT QUE EL SILENCI NO POT SER UNA ESTRATÈGIA COMUNICATIVA”

En aquest cas el relleu va ser molt complicat per la renúncia del bisbe Xavier Novell i tota la situació que es va generar. Com s’ho ha trobat ara?

Crec que en part la bona acollida que tingut de la gent és perquè molts tenien ganes de passar pàgina d’una història dura i roent. La gent ha patit aquesta situació. És normal. Passa a les parròquies quan un capellà deixa el ministeri i se’n va. He trobat dolguda gent que tenia una relació molt personal amb Xavier i que s’ha sentit decebuda. Però també comprenen les situacions humanes.

Una cosa és el soroll mediàtic i l’altra és com s’ha viscut a la diòcesi?

Sí, això ha sortit en el treball del Sínode quan diu que “el silenci no pot ser una estratègia comunicativa”. Això criticava la manera com

s’han comunicat les coses. La gent creu, i segurament té raó, que la comunicació d’aquest tema ha fallat, no ha funcionat bé i això ha augmentat l’escàndol mediàtic.

Era millor explicar des d’un bon principi la decisió del bisbe Novell de casar-se i no amagar-ho com si la gent no fos prou madura per entendre-ho?

Com que no estava aquí tampoc puc dir si s’ha fet bé o malament. No és fàcil. S’ha fet el que s’ha pogut. Des de Menorca tenia la impressió que no s’havia gestionat bé la comunicació i que una notícia que es podria cremar en un dia, s’ha allargat perquè t’anaves assabentant de coses a poc a poc. Però no ho sé. Segurament hi havia raons, perquè era molt delicat. No hi ha manera bona de gestionar un tema com aquest.

“AMB NOVELL ENCARA CALDRIA DEIXAR PASSAR UN POQUET MÉS DE TEMPS PER REVISAR TOT EL QUE HA PASSAT I COM HEM REACCIONAT”

Vostè va dir que també tenia ganes de parlar amb ell. Ho ha fet? Hi ha gent del bisbat que continua tenint relació amb Novell?

Sí. Jo he estat en contacte amb ell. He estat parlant amb ell una vegada i després hem tingut contacte per correu electrònic. M'interessava conèixer no només la seva situació, sinó també coses de la diòcesi. Ell ha estat aquí onze anys com a bisbe i abans ja hi havia tingut molt càrrecs. Per tant, coneix perfectament aquesta diòcesi. També hi ha gent propera que ha posat normalitat en aquesta relació.

No s'ha convertit Novell en "l'innombrable"?

No. No. Potser el que encara caldria és deixar passar un poquet més de temps per revisar tot el que ha passat i com hem reaccionat.

Passem a la consulta del Sínode a Solsona. Què creu que és el més destacat que n'ha sortit?

El primer que he de dir és que estic content de com ha funcionat. Jo m'he trobat que vaig començar a "caminar junts" en una església a Me-

norca i he acabat en una altra. Això ha estat una mica estrany. Però estic content perquè hi ha hagut molt bona participació, 89 grups i unes 1.200 persones, que en proporció és molt per la nostra diòcesi. Quines coses apareixien més? Doncs clar, es vol una Església més oberta, més acollidora, més comprensiva, oberta a totes les realitats de la nostra societat, no tancada en si mateixa. Això apareixia constantment.

"L'ESGLÉSIA NO ES POT TANCAR, S'HA D'OBRIR A TOTES LES REALITATS I SER COMPENSIVA AMB LES SITUACIONS DE LES PERSONES"

Jo crec que això és una crida i s'ha d'escoltar com una veu de l'Esperit. I ens està dient que l'Església no es pot tancar, s'ha d'obrir a totes les realitats i ser comprensiva amb les situacions de les persones. Parlàvem de divorciats, LGBTI... També hi ha la immigració, la gent que ve a la nostra terra. Per tant, un tema fonamental és una Església acollidora i oberta. També hi ha el tema de la participació del laïcat. Que el laïcat tingui una responsabilitat

real en la vida i en la missió de l'Església. Es parla de donar responsabilitats als laics, de posar en marxa organismes de consulta que siguin efectius...

De fet, en les seves primeres cartes setmanals o homilies ha parlat molt del protagonisme dels laics; però també del perill que els laics caiguin en un nou clericalisme. És una tensió recurrent?

Això és un tema molt interessant. Jo estic totalment a favor d'una participació del laic en la vida i la missió de l'Església. En les dues coses: la vida i la missió. En la vida el laïcat té dret a dir la seva paraula en les decisions d'una parròquia o d'una diòcesi. Però la missió pròpia del laïcat no és quedar-se a la mateixa Església. La missió del laic és al món.

"HI HA UN PERILL DE CONVERTIR EL LAIC EN UNA ESPÈCIE DE CAPELLÀ MINORAT I PERDRE UNA COSA MOLT IMPORTANT, QUE ÉS LA PRESENCIA EN EL MÓN"

El papa Francesc parla també de la clericalització del laïcat. És a dir, quan el laic es dedica a fer les coses dels mossens. No, el laic té una altra missió: li és propi inserir l'Evangeli en el món de la cultura, dels mitjans de comunicació, a la família, al món educatiu, a l'escala dels veïns, al carrer... Posar l'Evangeli enmig del món, que és el que no pot fer el mossèn. Hi ha un perill de convertir el laic en una espècie de capellà minorat i perdre una cosa molt important, que és la presència en el món. Que un laic faci de sagristà, d'administrador de l'economia d'una parròquia, de cap de la catequesi... està bé, i s'ha d'agradir molt la feina que fa. Però no pot ser l'ordinari, perquè no és la seva vocació pròpia. Està fent una tasca de suplència.

També la realitat és que cada vegada hi ha menys capellans i més ofegats de feina.

I a vegades hem de demanar ajuda al laïcat per fer coses també a dins de l'Església. El laic pot tenir vocació per dedicar-se a una activitat com la catequesi o l'acció social de l'Església. Això és una cosa. Però per l'altra banda està allò propi del laïcat, que no pot perdre, que és aquesta inserció enmig del món i de la societat.

Una altra cosa que apareix en les conclusions del Sínode també és la falta de formació i de compromís del laïcat. El mateix laïcat és conscient que li falta formació i un compromís més seriós en l'Església. Jo entenc que un laic -amb una família, els fills, la feina... - quan el mossèn li demana dedicar hores, no pot perquè té la seva vida.

Solsona ha apostat per tenir treballadors i treballadors apostòlics, laics que també treballen fent activitat pastorals. Com ho veu?

És una realitat que he trobat i ara estic coneixent. He vist com treballen i treballen bé. Però és un tema que he de madurar. Justament en l'última reunió de la Tarraconense n'hem estat parlant. Hi ha diverses diòcesis amb aquesta realitat i vam veure que hem de posar en comú què estem fent amb els laics. Cadascuna tenim un sistema diferent. I és bo conèixer què fa l'altre. S'ha de veure.

Mirant al futur, a Solsona la majoria dels capellans són grans i no es cobrirà amb els nous seminaristes. Com afrontar la falta de relleu?

És un tema molt difícil. S'ha afrontat la situació tal com és: no podem pensar en èpoques passades quan en un poble com Cervera hi havia vint capellans. Ara n'hi ha un i no n'hi pot haver més perquè no en tenim més. Fins ara els capellans més grans estan fent una gran feina: estan ajudant molt i encara atenen els pobles més petits. Però no sé quant de temps es podrà mantenir i caldrà concentrar els capellans en els pobles on està la població. Per això es van crear les 12 unitats pastorals, cadascuna amb un capellà més jove i ajudat d'altres més grans. És una opció i és una manera. I hi ha els treballadors apostòlics que fan una bona feina. Però allò propi d'un laic no és de fer de rector de la parròquia. Com deia, això és una tasca de suplència.

I després hi ha els diaques permanents. Crec que també és una bona ajuda, però el que passa és que aquí són molt pocs. M'agradaria promoure aquesta vocació del diaconat permanent perquè el diaca, que és un ministre ordenat, té una funció pastoral en una església i podria ser una bona ajuda.

Què és el més genuí o propi de les funcions que fa un capellà?

Són tres tasques. Regir la comunitat, és a dir, ser guia i pastor de la comunitat. Santificar, a través dels sagraments. I la predicació, l'anunci de l'Evangelí. Això és cosa de tots, però és l'anunci autoritzat que fa el ministre dins de la celebració, que és diferent.

"EL PAPA FRANCESC HA POSAT EN MARXA EL PROCÉS SINODAL I CREC QUE AQUESTA MANERA DE TREBALLAR, DE DIÀLEG I DE CONSULTA, JA ES QUEDARÀ A L'ESGLÉSIA"

Veient les conclusions del Sínode a Solsona i quan es parla del protagonisme del laïcat, hi ha la impressió que no hi ha res que no s'hagi dit abans. Per exemple, fa 30 anys en la consulta del Concili Provincial Tarraconense, en què hi van participar 60.000 persones, ja sortien els mateixos temes. Ens encallem en alguna cosa?

Sí... Efectivament hi ha coses que estan aquí i que continuen sempre perquè són reptes. Jo crec des del Vaticà II s'ha avançat molt, però queden moltes coses per fer. El meu primer any de capellà,

quan jo era professor d'institut l'any 85, quines coses ens platejava la gent? La riquesa de l'Església, el celibat dels sacerdots o perquè no es casen, les dones... I l'any passat en una visita pastoral a Menorca, vaig anar al mateix institut. Les preguntes eren les mateixes! I han passat trenta anys, quatre generacions! Què passa? No ho sé. Hi ha coses que estant allí que sempre es repeteixen.

El laïcat des de fa molt de temps que pot participar i, després, quan es va a la realitat resulta molt difícil... Alhora, els capellans tenen una tendència també a assumir ells totes les responsabilitats. Però crec que s'ha fet un camí bo i que val la pena continuar aprofundint. El papa Francesc va en aquesta línia. Li agrada posar en marxa processos, més que fixar-se en el resultat. Un procés és això. Una Església que camina. Ha posat en marxa aquest procés sinodal i crec que aquesta manera de treballar, de diàleg i de consulta, ja es quedarà a l'Església.

No hi ha una mica de prevenció o resistència dins del clergat, de sentir perillar un terreny propi?

No crec que sigui això, sinó la dificultat de creure que la consulta del Sínode després tindrà re-

percussió. És significatiu que el mes de març el secretari del Sínode i la Congregació per al Clergat van escriure una carta animant sacerdots a implicar-se en el procés sinodal. Si ho han fet és perquè hi havia molts capellans que potser no ho veien. Hi ha capellans que s'han desenganyat de les coses diocesanes i van la seva. Però en general no he trobat això. I he de dir el mateix de la gent que hi ha col·laborat.

"ELS CRISTIANS TAMBÉ TENEN LA IMPRESSIÓ QUE L'ESGLÉSIA A VEGADES ÉS CRÍPTICA EN LA MANERA DE DIR LES COSES"

Les conclusions diocesanes del Sínode diuen que la jerarquia no comunica bé.

Això fa molta referència a la crisi que es va patir al setembre, perquè la gent patia cada dia pensant què sortiria de nou. Però més enllà d'aquest fet concret també hi ha una sensació en general que l'Església ha de comunicar millor. Utilitzar el llenguatge del nostre temps. Els cristians també tenen la impressió que l'Església a vegades és críptica en la manera de dir les

coses. No parla amb claredat. Deixa la sensació que està amagant alguna cosa. Jo crec que aquí s'ha d'avançar.

Potser s'equivoquen de temes i caldria que l'Església parlés d'allò en què pot ser més significativa?

Pot ser. Però no sé si seria escoltada perquè tal com està la situació... l'Església pot parlar de co-

ses i... bé. Efectivament, hem de cuidar el llenguatge perquè sigui entenedor per la gent. Però sense rebaixar-lo massa. Cal fer un esforç gran.

Anem a la Conferència Episcopal Tarraconense. Li han encarregat la presidència del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, del qual Menorca també en forma part. Coneix el projecte de renovació de catequesi que ha estat treballant els darrers anys?

Fins ara he tingut un primer contacte amb el director del SIC i alguna reunió més on m'han explicat aquest projecte. Vull tractar-ho també amb els altres bisbes, esbossar-lo bé i tenir clar què és el que volem per continuar. A Menorca estem vinculats al SIC, però tenim el nostre directori pastoral d'iniciació cristiana. Ho tenim al nostre ritme.

I quina era la prioritat a Menorca?

Fer un itinerari per a la iniciació cristiana. Posava l'accent en la continuïtat després de la primera comunió i de postconfirmació. També en formar equips per ajudar els pares de 0 a 6 anys. És l'edat del despertar religiós i és un moment que tenim oblidat. Confiem en els pares, però els pares ja no transmeten la fe, perquè la majoria no la tenen. No són practicants o no saben com fer ho... És catequesi en la línia del directori general, de la trobada en Crist com un objectiu principal, amb l'oració més enllà dels coneixements. És un intent d'anar renovant la catequesi, però són coses lentes que no es fan d'un dia a l'altre. Alguns catequistes són persones grans i s'ha d'anar a poc a poc com quasi totes les coses en l'Església, respectar molt els

processos. Ara al SIC m'hi poso amb il·lusió, treballant perquè és un tema fonamental.

Com amb el SIC, a la Tarraconense hi ha una tradició llarga de relació entre els bisbes de Catalunya. Els coneixia?

Ja tenia bona relació amb els bisbes i els coneixia.

De fet molts són valencians.

Però no per ser valencians. Com que vaig ser vicari general disset anys a Oriola això em facilitava molt la relació amb els bisbes. **Salvador Giménez** de Lleida, que va ser antecessor meu a Menorca, i ja el coneixia de quan ell era vicari episcopal de València. També coneixia **Sergi Gordo** de fa anys i potser una mica menys el bisbe **Francesc Pardo** que ara ha mort, i **Romà Casanova**. Però tenia un tracte i els coneixia a tots i alguns amb molt bona relació. Ara m'he incorporat. Vam compartir la *visita Ad Limina del gener* i ja hem fet una primera reunió. La Tarraconense té un bon ritme i una experiència de treball en conjunt molt bona i jo em vull incorporar a aquesta experiència. Jo crec que val pena enfortir el treball conjunt, perquè estalvia

forces. Per exemple, unir-nos en el tema de catequesi permet treballar molt millor. O amb la pastoral de joventut, etcètera.

Ara estem esperant nous bisbes. Suposo que no ens en dirà res?

(Riu) Nosaltres no sabem res. Ens consulten com a molta gent i després ja queda en mans dels qui decideixen.

A Catalunya ja teníem tres bisbes valencians. Ara amb vostè quatre. És un pes important.

No sé les raons de la Santa Seu. En el moment em van dir de venir aquí i jo vaig acceptar. Però no sé si és excessiu o si han de que ser obligatòriament tots nascuts aquí a Catalunya. Jo crec que una església, quan està oberta a altres realitats, s'enriqueix. Tancar-se massa no és bo. Això en general, després sobre la decisió... no ho sé.

També hi ha la inculturació en el territori, la cultura i la tradició de cada país...

Sí, però un bisbe de Màlaga pot ser valencià, o un bisbe de Jerez podria ser l'arquebisbe de Va-

lència... I això és una riquesa. No és una pèrdua perquè, si és un bon bisbe, s'encarnarà a la terra on va.

"LA TARRACONENSE TÉ UNA EXPERIÈNCIA DE TREBALL EN CONJUNT MOLT BONA; VAL LA PENA ENFORTIR EL TREBALL CONJUNT, PERQUÈ ESTALVIA FORCES"

Els darrers anys a Catalunya la política ha estat un tema d'alta sensibilitat social i al seu bisbat hi ha una àmplia majoria independentista. Quin creu que ha de ser el seu paper com a bisbe d'aquest territori concret?

Jo crec que la missió de l'Església és promoure el diàleg i la reconciliació. I en aquest sentit possibilitar i formar laics que siguin artífexs de reconciliació, també en la política. Que ajudin en aquest sentit, més que pronunciar-se sobre la independència o no, perquè això també crea divisió en el nostre poble. Nosaltres hem d'anunciar a Jesucrist als uns i als altres, a totes les perso-

nes. I a la vegada promoure la recerca del consens, de la reconciliació, la pau... ajudant tots els cristians que estan implicats en política.

“CREC QUE L'ESGLÉSIA DE CATALUNYA ESTÀ ENCARNADA EN AQUEST POBLE”

Més enllà del fet concret de la independència, hi ha una tradició de reconeixement de la realitat nacional de Catalunya i de promoció de la llengua i la cultura catalana. Creu que continua vigent el gruix d'Arrels Cristianes de Catalunya en aquest aspecte?

No conec bé el document. Heu de tenir pietat... porto dos mesos i mig aquí.

Creo que l'Església ha d'encarnar-se en un territori, en la cultura d'un poble. Ha d'assumir aquesta cultura per anunciar l'evangeli i per transformar-la. No per deixar-la com està. És bo que l'Església i el bisbe coneguin la cultura del poble i on està. Quan he estat a Menorca, he intentat fer-me un menorquí més, en el sentit de participar i conèixer aquella cultura. Això és

fonamental per poder anunciar Jesucrist. Els bisbes hem de fer-ho, encarnar l'Evangeli en la cultura. Jesucrist es va fer home, es va inculturar. L'evangeli també es fa carn en unes idees, en unes tradicions, una manera de ser. Crec que l'Església de Catalunya està encarnada en aquest poble, i que no és una Església que camina per una banda i el poble per l'altra.

Anem a la situació social més general. Els psicòlegs tenen llista d'espera a les consultes. Quan hi ha molta fragilitat i desànim en les persones, quin és el paper i la paraula que ha de tenir per a ells l'Església?

Doncs com diu el document del Sínode, els mossens han de ser fars d'esperança i no profetes de calamitats. Això és ben cert. No fixar-nos tant en les coses negatives, sinó en animar. Crec en la important funció d'animar els creients a viure i a gaudir de la seva fe, a viure-la sense nerviosisme, sinó a viure-la en pau i serenitat. Gaudir vivint en Jesucrist, vivint el manament de l'amor a pesar de les nostres flaqueses i debilitats. I intentar ser una minoria que transformi la societat. Aquella idea del papa Benet de les minories creatives. Tenia raó i el papa Fran-

cisc ho ha recuperat. Els cristians tenim una bona tasca a fer dins de la societat: transformar aquesta societat des de l'Evangeli. A Catalunya, que és una societat molt secularitzada, podem ser un agent transformador del món. Hem d'animar el cristià a treballar en aquest sentit.

“HI HA MASSA CRISTIANS INDIVIDUALISTES QUE VOLEN UNA RELACIÓ PERSONAL AMB DÉU I JA ESTÀ. PERÒ AIXÒ NO ÉS EL CRISTIANISME”

Però costa que la fe sigui significativa per a la gent.

Creo que el primer és crear comunitats que siguin vives, testimonials i acollidores. És fonamental tenir aquestes comunitats. Primer, perquè l'Evangeli no es pot viure si no és comunitàriament. Això hem de redescobrir-ho. L'individualisme que hi ha en la societat afecta també els cristians. I hi ha massa cristians individualistes que volen una relació personal amb Déu i ja està. Però això no és el cristianisme. Formar comunitats vives, que tinguin

aquesta capacitat d'acollir i donar testimoni, és fonamental.

I en diàleg amb les altres religions?

S'ha de fer en diàleg amb les altres religions, entre nosaltres cristians i amb les altres persones religioses. L'Església mai ha sigut un gueto. Mai s'ha tancat en si mateixa, i si alguna vegada s'ha tancat, s'ha asfixiat. L'Església ha d'estar oberta sempre al diàleg amb la raó, la cultura, la ciència, i amb les religions. El cristià ha de ser algú que busca la veritat, les llavors del Verb, allà on estigui. També en el món de les religions. I es poden fer coses en comú amb altres religions o amb altres cristians.

Què trobaria a faltar la gent si desaparegués l'Església a Solsona?

Hi ha moltes coses importants que està fent aquesta Església. Primer acompanyar la gent, que ja és molt. Acompanyar els cristians per viure la seva fe. Està fent un servei oferint els sagraments. Està fent el servei de caritat que és molt important, amb una acció social molt forta. Té un servei d'educació, amb dues escoles grans a Solsona i a Navàs.

Jo crec que se la trobaria a faltar. Pensant en la ciutat Solsona: el museu principal de Solsona és de l'Església; una escola, Arrels, que té des dels zero anys fins a cicles formatius, és de l'Església; l'Hospital Sant Pere Màrtir, que és per a la gent gran, és una fundació de l'Església; hi ha una Càritas Interparroquial molt potent que fa un servei molt bo... És a dir, estem en tota la societat. A més de l'edifici de la Catedral i tot el patrimoni cultural que té l'Església. A més de la part espiritual, hi ha tota una part humana de servei que fa l'Església que és molt important.

"A SOLSONA, A MÉS DE LA PART ESPIRITUAL, HI HA TOTA UNA PART HUMANA DE SERVEI QUE FA L'ESGLÉSIA QUE ÉS MOLT IMPORTANT"

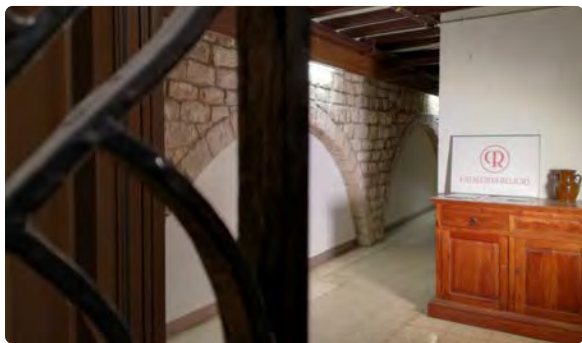
No hem parlat de la seva vocació acadèmica. És doctor en Teologia i en Filosofia.

Sí. Hi ha una vessant intel·lectual que a mi m'agrada, mentre sigui compatible amb el món pastoral. Durant uns anys em vaig dedicar sobretot al tema intel·lectual i teològic, i després he intentat compaginar-ho. El meu àmbit és

tot el que està entre la fe i la raó i la filosofia de la religió. Sobretot he estudiat molt la filosofia analítica de la religió, del món anglosaxó. O la teologia fonamental, perquè les dues coses estan vinculades. M'agrada estudiar, mirar un tema... ho faig a gust i continuo publicant articles en algunes revistes. Cada any vaig quinze dies a fer classe a la Universitat de Navarra. A Menorca vaig veure que era compatible i crec que aquí també ho serà. Ara faré un curs sobre increença i evangelització, i l'any vinent en tinc un sobre coneixement de Déu a les diferents tradicions: protestants, catòlics i ortodoxos.

I què està llegint, ara?

Vaig llegir *La Iglesia arde*, d'**Andrea Riccardi**. Ara estic llegint la teologia dogmàtica de **Vladimir Lossky**, un clàssic d'un laic de l'ortodòxia i que és un dels autors que explico a classe. I estic treballant un article sobre la part filosòfica de la *Spe Salvi* de Benet XVI, que ara fa 15 anys. És la part més dura. I m'han demanat també una conferència final d'unes jornades de teologia que fan a Santiago de Compostel·la al setembre sobre fe, església, baptisme. És una formació permanent..

La Rebotiga n.51. L'entrevista al bisbe de Solsona

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Parlem de la llarga **entrevista** amb **Francesc Conesa**, nou bisbe de Solsona des del passat mes de març. També comentem el que s'està parlant sobre la continuïtat del papa Francesc. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Claret publica les reflexions de Pep Mària per "trobar un sentit en les accions diàries"

Diari d'un pelegrí modern és el nou llibre de la col·lecció Saviesa que ha publicat l'Editorial Claret. La publicació és un recull de setanta narracions escrites pel jesuïta **Josep Francesc Mària**. Escrits basats en fets de la seva vida entre els anys 2018 i 2021 amb què l'autor vol ajudar a "trobar un sentit en la vida de cada dia i en les petites accions diàries", asseguren des de l'editorial.

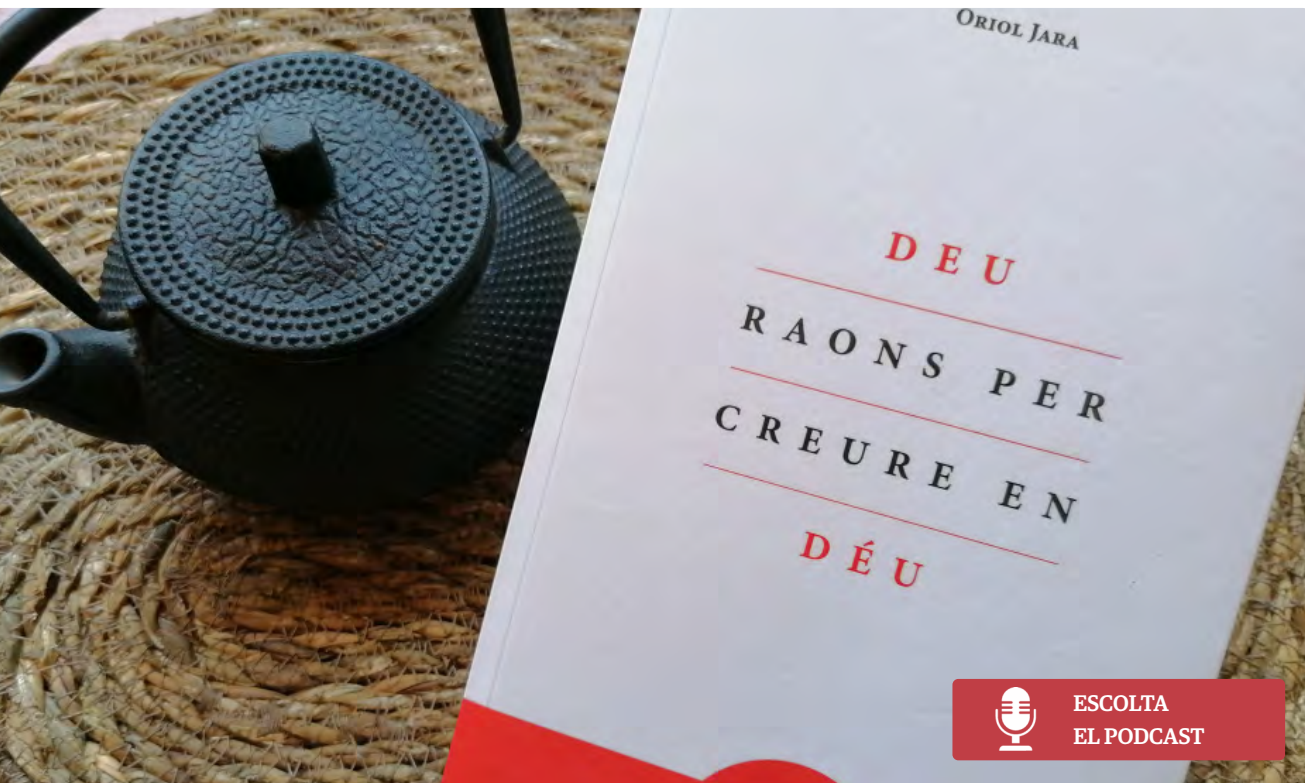
CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La pau "petita i quotidiana", tema central de l'Aplec del Miracle

Reflexionar sobre la pau després de l'esclat a de la guerra a Europa. Aquest és l'objectiu de l'Aplec dels **Amics de la Casa d'Espiritualitat del Miracle** d'enguany que tindrà lloc del 17 al 19 de juny al Santuari del Miracle. Les **inscripcions** per participar-hi s'han obert aquesta setmana i es poden fer telemàticament o presencial. El cap de setmana de l'Aplec se centrarà a parlar sobre la pau. Des de l'organització detallen que es tractarà la pau al món, "en termes generals", i la pau "més petita i quotidiana". Una pau que "podem construir en el nostre dia a dia", diuen. "El tema s'ho val", asseguren.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

ESCOLTA
EL PODCAST

Oriol Jara: “El meu llibre planteja que Déu és una variable factible”

La darrera sessió del club de lectura *Amb fe de llibres* s'ha dedicat al comentari del llibre *Deu raons per creure en Déu* d'Oriol Jara. Una obra publicada aquest 2022 per *Albada Editorial*.

El llibre té una part vivencial molt gran, a banda de moltes cites bíbliques. Hi ha un camí racional per comprendre, sens dubte, diu l'autor, que la fe en l'existència de Déu que tens “és totalment racional, com la que un té en la física quàntica, per posar un exemple.

El llibre compta amb un índex, afirmen els participants del Club de lectura, que representa “un despullament personal del que ha representat Déu per a l'autor”. El llibre, però, recorda Jara, no pretén convertir ningú de zero, “sinó que s'ha de partir d'un mínim interès pel tema”.

La feina del llibre davant els ateu “és demostrar que Déu és una possibilitat factible per a ells. Que no és una cosa impensable, sinó que grans ments de la història l'han plantejat inclús com una necessitat estructural”. És important que un ateu pugui entendre que Déu és una variable factible i no una variable fantàstica, mítica i imaginària. “El meu llibre

planteja que Déu és una variable factible”, ha reconegut l'escriptor.

Jara durant la conversa també ha explicat que, històricament, la Bíblia s'ha avançat a comprovacions arqueològiques del segle XX. “Per exemple els hitites era un poble que es pensava que no existia, que només estava a la Bíblia, fins que l'arqueologia ha demostrat que sí existien”. El que passa, reconeix Jara és que hi ha molts creients que no han llegit mai la Bíblia.

“Al final la fe en Déu és una fe molt poc màgica, és una fe molt sensata, una fe en un legislador universal que s'ha revelat d'una manera coherent, a través dels homes i a través d'un llibre fet persona, que és Jesús”.

La Bíblia, per a l'autor, és una “perfecta coherència d'una revelació única que acaba amb l'Evangeli que és una vivència que alguns testimonis redacten”. Per això, demana, “cal llegir la paraula de Déu, practicar-la, i explicar-la”.

La propera sessió del club de lectura tindrà lloc **dimarts 7 de juny a les 18h** per comentar la novel·la *L'apicultor d'Alep*, de **Christy Lefteri**, i editat per **Columna Edicions**.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

FOTOGRAFIA: ICONA OFICIAL DE LA TROBADA DE MARKO RUPNIK.

L'Església catalana se suma a la Trobada Mundial de Famílies

La Trobada Mundial de Famílies, que celebra l'Església cada tres anys, arriba a la seva desena edició i enguany serà del 22 al 26 de juny. Sota el lema triat pel papa Francesc 'L'amor familiar: vocació i camí de santedat', la trobada prendrà, per primer cop, un caire "multi-cèntric". En aquest sentit, des del Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar expliquen que "no serà acte distant" sinó que se celebrarà a cada diòcesi "en comunió amb Roma". La icona oficial de la trobada és una creació del jesuïta Marko Rupnik.

Coincidint amb el treball fet durant l'any **Família Amoris Laetitia**, la trobada representarà "una veritable oportunitat per viure un esdeveniment global amb el rostre particular de cada comunitat", expliquen des de Secretariat.

Es busca propiciar una trobada celebrativa a escala diocesana connectada amb un acte familiar d'Església universal. Així, les diverses diòcesis proposen temps per resar, compartir inquietuds i estratègies útils per la vida i la pastoral familiar. També es vol "recollir el fruit del treball realitzat durant l'Any Família Amoris Laetitia".

Celebracions, tallers i xerrades

A Barcelona, els actes seguiran el mateix esquema que els celebrats des de Roma. El 22 de juny el bisbe auxiliar de Barcelona **Javier Vilanova** presidirà la missa d'obertura de la trobada al Seminari Conciliar de Barcelona. El 25 de juny tindrà lloc una jornada familiar amb jocs i tallers al Col·legi Pare Manyanet Les Corts. Finalment, el 26 de juny se celebrarà la missa de clausura presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona **Sergi Gordo** seguida de l'Àngelus del Papa des de la plaça de Sant Pere.

L'arquebisbe **Joan Planellas** presidirà la celebració diocesana de Tarragona el diumenge 26 de juny a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau. També s'hi organitzen tallers sobre la família cristiana i un aperitiu de germanor. El mateix diumenge, a Terrassa, el bisbe **Salvador Cristau** presidirà la celebració al Santuari Mare de Déu de la Salut i tindrà lloc una xerrada sobre 'Viure la fe a casa' així com una sessió de diàlegs sobre les "coses que no canvien". A la diòcesi de Sant Feliu, el bisbe **Agustí Cortés** presidirà la missa a la parròquia de Sant Pere de Ribes.

A Urgell la celebració serà el 18 de juny amb una eucaristia presidida per l'arquebisbe **Joan-En-**

ric Vives. La trobada continuarà amb la cinquena Jornada diocesana amb la participació de matrimonis i activitats pels infants i joves.

A més de les celebracions diocesanes, també hi haurà persones que es desplaçaran fins a Roma on tindrà lloc la trobada amb el papa Francesc. És el cas de la **Maite** i el **Juan Antonio**, delegats de Família i Vida de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Ells són els encarregats d'assistir aquest any en nom del bisbat i podran compartir experiències, gaudir de la convivència amb altres famílies i conèixer altres testimonis amb l'objectiu de crear més comunitat. Abans de marxar, **expliquen** que es troben emocionats per poder "participar en comunió amb l'Església universal" i desitgen que tothom "pugui compartir el regal de tenir fe".

"Acompanyar la vida familiar i fer-la créixer"

La trobada arriba després del treball pràctic demanat pel Dicasteri pels laics, la família i la vida durant l'Any de la Família. "La realització d'aquests actes no hauria estat possible sense el treball conjunt de diversos moviments de pastoral familiar", expliquen **Xavier Padilla** i **Dolors Parellada**, directors del Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar. L'any Família Amoris

Laetitia ha servit per aterrar l'**exhortació apostòlica**, però també per "preparar la pastoral familiar per aquest 'caminar junts' que ens demana el Papa".

Sobre el treball demanat, Padilla i Parellada expliquen que s'ha treballat en un itinerari d'acompanyament prematrimonial en clau catecumenal, s'han consolidat trobades postmatrimonials o familiars, s'han estès iniciatives formatives i han sorgit espais a les xarxes socials. Són iniciatives fruit de famílies que "difonen que l'alegria de l'amor és possible a la família cristiana", asseguren.

Un dels grans objectius d'aquest any també era impulsar l'acompanyament de l'Església a les famílies i la seva fragilitat. En aquest sentit, s'ha reforçat el Servei Arxidiocesà d'Orientació Familiar i s'han presentat nous projectes d'acompanyament familiar. Tot aquest treball no s'acaba amb la Trobada Mundial de les Famílies. Per als directors del secretariat de pastoral familiar, la celebració no "posa fi", sinó que serveix per iniciar un camí per "acompanyar la vida familiar i fer-la créixer a la llum de la fe de l'Església".

Montserrat acollirà la celebració dels 75 anys de la Germanor Obrera d'Acció Catòlica

'Memòria agraïda' és l'acte que ha organitzat la Germanor Obrera d'Acció Catòlica (GOAC) per celebrar el seu 75è aniversari aquest diumenge a Montserrat. Una trobada dedicada a l'agraïment de les persones que han format part d'aquest moviment d'Acció Catòlica que pertany a la Pastoral Obrera. A més de l'agraïment, des de la Germanor obrera destaquen que la celebració vol ser un punt de trobada fraterna. "La GOAC ha estat, a les seves arrels, un camí de compromís obrer cristià", diuen.

GOAC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Convocat el XVII Premi de Periodisme Solidari Memorial Joan Gomis

Sobre una nova convocatòria del premi de Periodisme Solidari Memorial Joan Gomis. Amb aquest certamen, les entitats convocants volen mantenir viva la memòria de Gomis i el seu exemple de compromís a favor de la pau, els drets humans, l'eliminació de la pobresa l'exclusió social i les desigualtats. El termini d'admissió d'originals i candidatures d'enguany finalitza el 25 de juliol de 2022.

JUSTÍCIA I PAU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Companyia de Maria unifica Europa amb la nova província del Mediterrani

Aquest 31 de juliol, coincidint amb la festivitat de Sant Ignasi, la Companyia de Maria unificarà les províncies actuals d'Espanya i Europa amb la nova província del Mediterrani. Una decisió que acaba amb un procés de reflexió i discerniment de la Companyia de Maria iniciat el novembre del 2021. La seu de la nova província serà a Madrid. "Uniu les vostres forces", deia **Joana de Lestonnac**. Ara, aquestes paraules ressonen de manera especial en aquest moment de la història de la Companyia de Maria, expliquen les religioses.

COMPANYIA DE MARIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

FOTOGRAFIA: ANIMASET.

El documental 'El Camí Ignasià' s'estrena a la Filmoteca Vaticana

Transmetre l'experiència que significa recórrer el Camí Ignasià. Aquest ha estat l'objectiu de la productora audiovisual Animaset amb el documental *El Camí Ignasià*. El film, dirigit per **Jordi Roigé**, es presentarà a la Filmoteca Vaticana el proper 14 de juny. L'endemà es podrà veure a la Casa del Cinema de Roma i aquest estiu s'estrenarà als cinemes.

La pel·lícula permet experimentar, com un pelegrí més, la bellesa visual i espiritual de l'itinerari que va recórrer **Ignasi de Loiola** des d'Azpeitia fins a Manresa l'any 1522. Enguany es compleixen 500 anys d'aquesta efemèride que Manresa celebra amb un conjunt d'activitats. "Els pelegrins, el context i la bellesa del paisatge ens ho han posat fàcil", explica Jordi Roigé sobre el **procés de rodatge** i de muntatge del documental. Ara, des de la productora esperen que molta gent "se senti moguda a voler conèixer en persona aquesta meravella".

Una producció d'Animaset amb la col·laboració dels Jesuïtes

A través de les vivències de quatre pelegrins i un guia, les imatges del documental conviden

a gaudir de l'arquitectura, els monuments, els paisatges, la fauna i flora, la gastronomia, la cultura i la gent dels espais que conformen del Camí Ignasià.

En aquesta peregrinació de 650 km, els pelegrins travessen Euskadi, La Rioja, Navarra, Ara-

gó i Catalunya, mentre es troben i interactuen amb la gent, tasten els menjars típics de la gastronomia local o contemplen els monuments i la bellesa paisatgística que els envolta.

Mbassa Niang, Iñigo Medinilla, Iñaki Sánchez i **Marta Burguet** són els pelegrins del docu-

mental, persones de cultures, regions i religions diverses. El guia del grup és el jesuïta **Josep Lluís Iriberrí**, director de l'Oficina del Pelegrí del Camí Ignasià, que durant anys ha acompanyat pelegrins d'arreu del món.

El documental està produït per Animaset i compta amb la col·laboració dels Jesuïtes, la Generalitat de Catalunya, el Patronat de Turisme de Lleida, Turisme de La Rioja i l'Ajuntament de Manresa.

Animaset és una productora audiovisual catalana creada pels Missioners Claretians i Catalunya Religió. Els darrers anys ha realitzat altres pel·lícules com *El Metralla*, *La Sagrada Família*, *La Bíblia en Pedra*, *Església Confi(n)ada* o *Un convent al descobert*.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

BAULA

PRIMÀRIA

EL FESTIVAL MÉS COMPLET
EXPERIÈNCIES D'APRENTATGE
PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

Què és la festa del Xavuot?

Aquest diumenge la comunitat jueva ha celebrat el Xavuot, una festa en què es commemora l'entrega de la Torà per part de Déu a Moisès al Mont Sinaí. La festivitat pren un tarannà agrari perquè també recorda el començament de la collita del blat juntament amb l'inici de l'estiu. És tradició que les famílies i amics s'apleguin entorn la taula per compartir àpats farcits de productes làctics, aliments que recorden la promesa d'una terra rica en mel i llet.

La festa té una forta càrrega espiritual per la comunitat jueva, ja que es creu que l'alliberació del poble d'Israel no va acabar amb la sortida física d'Egipte, que se celebra durant la **Péssah**. Per als jueus, el procés de la redempció es completa amb l'obtenció de la Torà.

Les oracions comencen durant la vigília, després de la posta de sol, quan és costum estudiar i llegir la Torà durant tota la nit. Els textos que es contemplen varien segons la comunitat. L'endemà, durant la celebració del Xavuot, es llegeix el llibre de Rut, i s'acompanya amb cants litúrgics. S'escull el llibre de Rut per diverses raons. D'una banda, Rut va ser un avantpassat del Rei David i també va morir durant el temps

del Xavuot. A més, és una dona que simbolitza la fidelitat a Israel i el contingut del seu llibre, amb passatges que parlen sobre la collita, és apropiat per aquest temps.

Productes làctics que simbolitzen puresa

El tarannà agrari cada vegada es fa més visible en aquesta celebració. A les sinagogues es posa colorant a branques i altres elements vegetals. També a les cases es posen flors i plantes.

Les famílies i els grups d'amics s'apleguen entorn la taula per compartir àpats especials, farcits de productes làctics, acompanyats de les set espècies típiques de la terra d'Israel: el blat, la civada, el raïm, les figues, les magranes, les olives i els dàtils.

El pastís o el flam de formatge també són menjars molt típics durant el Xavuot. Una selecció que, per als jueus, recorda la promesa d'una terra rica en mel i llet que es descriu als textos de

l'Èxode. A més a més, el color blanc d'aquests aliments simbolitza la puresa, que per a la comunitat jueva també és sinònim de la Torà.

El festival de la collita, de les setmanes i dels primers fruits

Amb la celebració de l'inici de la collita del blat, el Xavuot esdevé la segona de les tres festes agrícoles per la comunitat jueva. Les altres dues són la Sucot i la Péssah. De fet, per saber en quin dia de l'any cau la festivitat, s'han de calcular set setmanes després de la Péssah. Un període que coincideix amb el temps que passa entre la collita de la civada a la del blat, el darrer cereal en madurar. El compte enrere de les setmanes que separen la Péssah del Xavuot també rep el nom de 'el compte d'Omer'.

De fet, la paraula Xavuot, en hebreu, significa setmanes. Però també es pot dir *Jag HaKatzir* o festival de la collita; *Jag HaShavuot* o festival de les setmanes; *JagHabikkurim* o festival dels

primers fruits. Tres noms que apareixen a la Torà en parlar d'aquesta celebració.

La Péssah, el Xavuot i la Sucot també comparteixen la peregrinació en record d'un fet històric concret. La Péssah recorda l'alliberament del poble d'Egipte, la Sucot reviu el temps que el poble d'Israel caminava pel desert, i durant el Xavuot es peregrina al Temple Sagrat de Jerusalem per portar ofrenes. Antigament, s'hi oferien els fruits de les primeres collites o els primers animals que havien nascut.

A Catalunya, les sinagogues celebren aquesta festa amb celebracions que, sovint, no són obertes al públic. Per a participar-hi, es demana que hi hagi un contacte previ demanant permís. És el cas, per exemple, de la **comunitat ATID** amb qui es pot contactar a través del seu web per viure aquesta celebració.

Migra Studium denuncia "l'opacitat creixent que envolta els CIE"

El Servei Jesuïta a Migrants (SJM) ha presentat aquest dimarts l'informe anual sobre els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) que enguany es titula "Territori Hostil". L'acte s'ha organitzat a la sala d'actes de Cristianisme i Justícia on la coordinadora de SJM i directora de Migra Studium, **Maria del Carme de la Fuente**, ha denunciat "l'opacitat creixent que envolta els CIE". Sobre aquesta opacitat, de la Fuente ha assegurat que "fa possible que la Direcció General de Policia, novament, no faciliti les dades sol·licitades al portal de transparència".

MIGRA STUDIUM | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Graduació a l'Ateneu Universitari Sant Pacià: "El coneixement humanitza"

Després d'una parada obligatòria per la pandèmia, l'Ateneu Universitari Sant Pacià ha celebrat el segon acte de graduació de la seva història. Una quarantena d'estudiants de les facultats de Teologia, de Filosofia, d'Història, Arqueologia i Arts cristianes, i de l'Institut de Litúrgia *ad instar facultatis* s'han trobat per formar part d'un acte acadèmic en què, després de dos anys, s'ha pogut compartir la celebració del final d'una etapa amb professors, familiars i amics. El rector de l'Ateneu, **Armand Puig**, ha remarcat durant el seu discurs el concepte de "humanitat". "El coneixement humanitza", ha dit.

ATENEU SANT PACIÀ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Josep Rom: "La comunicació entre centres de recerca permet el naixement de noves idees"

El vicerector de recerca i innovació de la Universitat Ramon Llull, **Josep Rom**, assegura que cal tenir uns nivells de comunicació i fluïdesa entre els grups de recerca dels diferents centres per permetre "el naixement d'idees noves". Unes idees que, segons Rom, han de ser "llavors que promoguin projectes de recerca molt més sofisticats i complexos". Així ho explica en una entrevista publicada per l'Institut Químic de Sarrià (IQS) on parla de la seva trajectòria, els reptes que afronta com a vicerector i el finançament de la recerca universitària.

IQS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La nena del napalm

JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT

El 8 de juny de 1972, avui fa 50 anys, una nena vietnamita, **Kim Phuc**, va ser protagonista (involuntàriament), d'una impactant foto que va donar la volta al món. Aquella imatge sintetitzava l'horror de la guerra del Vietnam: una nena de 9 anys, despallada, corrent, plorant pel dolor provocat per les cremades de les bombes que els EEUU llançaren per "error" sobre Trang Bang, un petit poble situat al nord de Saigon.

50 anys més tard d'aquell dia fatídic, Kim Phuc participà, l'11 de maig passat en l'audiència del papa, juntament amb l'autor d'aquella foto, Nick Ut, guanyador d'un premi Pulitzer el 1973

per aquella imatge. Kim Phuc i **Nick Ut** entregaren al **papa Francesc** una reproducció d'aquella foto, amb la nena del napalm, en carn viva pel líquid inflamable de les bombes americanes.

Aquella imatge de Kim Phuc, amb la pell cremada, personificava la crueltat de la guerra, que sempre la paga la gent més indefensa, com passa ara amb els ucraïnesos. Aquella foto recorregué el món i la nena del napalm hagué de passar 14 mesos a l'hospital per tractar les cremades provocades pel napalm. En una entrevista que li van fer el 2015, Kim Phuc recordava que després d'aquell 8 de juny d'ara fa 50

anys, “no podia trobar la pau. Volia desaparèixer. Fins i tot desitjava la mort. Pensava que si moria, no hauria de patir, mental, física i emocionalment”.

Però el que la va salvar, com va explicar ella mateixa, va ser “la fe en Déu”. El 1982, deu anys després de l’horror del napalm, Kim Phuc començà a estudiar textos religiosos per tindre una resposta al que li havia passat: “Crec que la meva fe va ser la que m’ajudà a abraçar la meva vida de nou. Vaig resar molt demanat ajuda, perquè volia continuar endavant, casar-me, tindre fills. I quan Déu em va concedir això, a partir d’aquell moment, vaig aprendre a perdonar”. D’aquesta manera, Kim Phuc va fer les paus amb aquella foto, que abans odiava. Cria-

da en una religió politeïsta, Kim Phuc va descobrir la Bíblia als 19 anys i el 1982 es va convertir al cristianisme.

Posteriorment, va estudiar medicina i fundà una organització benèfica per ajudar els nens que són víctimes de la guerra. Ara Kim Phuc utilitza la foto de fa 50 anys, com un instrument de pau i per això l’ONU la va designar ambaixadora de bona voluntat.

Uns anys després d’aquell fet horrorós, la nena del napalm deia també: “El perdó m’alliberà de l’odi. Encara tinc moltes cicatrius al cos i encara tinc dolors forts, però el meu cor és net. El napalm és molt poderós; però la fe, el perdó i l’amor tenen molt més poder”.

Aquella foto d’avui fa 50 anys, és un crit contra la barbàrie de la guerra i un clam a favor de la pau, el diàleg i l’entesa entre pobles, cultures i religions. La crida del papa Francesc demanant la fi de la indústria bèl·lica (amb els diners tancats de sang d’aquells que fan negoci amb la venda d’armes), és més urgent que mai, perquè els homes ens reconeguem germans els uns dels altres. I la fe en Déu, com ha dit Kim Phuc, és el camí per una autèntica fraternitat.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Soscavar els drets humans

LLUÍS SERRA
A GERASA

Soscavar els drets humans és un dels mitjans més utilitzats pel poder per imposar el seu afany de domini. Si s'afebleixen les resistències, si les proteccions s'esfondren... les persones se senten indefenses. El control i l'espionatge són pràctiques habituals. Pegasus, que es ven només als estats, està en boca de tothom. Es tracta d'un producte israelià d'alta tecnologia infiltrada als mòbils amb un software determinat que serveix per espionar els ciutadans. Citizen Lab, grup vinculat a la universitat de Toronto, juntament amb la revista *The New Yorker*, han destapat un cas de vigilància, que afecta greument Espanya, tot i que té abast internacional. Espionatge no només a líders independentistes, sinó també a advocats,

periodistes... El relat inclou ara el president del Govern i una ministra. Situació que genera molts interrogants. Encara hi ha moltes coses ocultes.

Enderrocar el dret a la intimitat és el primer pas que origina un efecte dòmino sobre un ampli sector de drets, que cauen estrepitosament per terra. Repercuteix també en persones que tenen el deure de guardar el secret professional. Sense aquesta seguretat, la indefensió és la primera conseqüència, seguida de la pèrdua de confiança. Hi ha mitjans de comunicació i persones amb rellevants responsabilitats pel seu càrrec que justifiquen aquest espionatge, exercit a més de manera il·legal.

La defensa dels drets humans, així com el deure de guardar secret per part de determinats professionals, no admet abaixar la guàrdia. Si es conculquen de manera delictiva, cal fer-hi front. S'intenta dinamitar-lo a poc a poc, soscavar-ne els fonaments. L'Església catòlica dona, per part seva, un gran valor al sigil sacramental, entès com a «secret inviolable que ha de guardar el confessor del que sent en la confessió sacramental». Un sacerdot que el trenqués cauria automàticament en excomunió pel fet d'haver comès el delicte. Els drets humans s'han de respectar en totes les persones sense excepció i sempre.

Sant Andreu Salut i Càritas signen un acord de col·laboració a Manresa
DLL, 06/06/2022 | REGIÓ 7

La comunitat religiosa de La Salle deixa Mollerussa més de cent anys després
DC, 08/06/2022 | SEGRE

L'Església ortodoxa russa aparta a Hilarion, crític amb la guerra entre Rússia i Ucraïna
DC, 08/06/2022 | LA VANGUARDIA

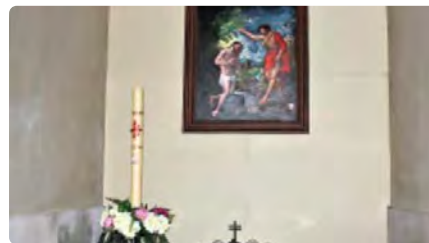
La Missa de les Santes de Mataró recupera el cor popular i tindrà una directora per primer cop
DJ, 09/06/2022 | CAPGRÒS

El Papa Francesc rebrà Bolaños en audiència privada al Vaticà dilluns que ve
DV,10/06/2022 | LA VANGUARDIA

L'Arxiu de la Catedral de Lleida llueix els seus tresors en pergamí
DV, 10/06/2022 | SEGRE

Un nou quadre per la capella de la Mercè de la Catedral de Solsona
DV, 10/06/2022 | NACIÓ DIGITAL

Eleven a 40 els morts a l'atac contra una església catòlica a Nigèria
DV, 10/06/2022 | LA VANGUARDIA

Sant Joan de Déu Serveis Socials
 @SJDSSBcn

Hem habilitat una casa d'acollida per acompanyar de forma integral dones amb infants a càrrec refugiades d'Ucraïna. Un equipament pensat perquè la seva vida diària lluny de casa sigui el més normalitzada possible i puguin tenir tot el que necessiten.

sjsdserveissocials-bcn.org/ca/noticia/aco...

Traducció: Tweet

Sant Joan de Déu CAT y San Juan de Dios Provincia de España
 13:06 · 10 jun. 22 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Educació
 @vedrunacat

Aquest dissabte 11 de juny 12 docents de totes les etapes educatives correrem l'@ucmarathon amb l'equip Vedruna Catalunya – Text! Dedicarem la cursa de 63 km a favor de la conservació de rius #ODSVedruna #ucm22. Més info a vedrunacatalunya.cat/estrena-ultra-...

Traducció: Tweet

Escola Vedruna Torca y 7 més
 13:34 · 07 jun. 22 · Twitter Web App

Justícia i Pau
 @JusticialPau

Dimecres vam visitar un dels tallers de Top Manta, ja que estan confeccionant les samarretes que vestiran les persones voluntàries durant la Setmana per la Pau.

Si voleu més informació de tot el que fan feu clic topmanta.store

Traducció: Tweet

Ens veiem a la #SetxPau!

Traducció: Tweet

15:00 · 10 jun. 22 · Twitter Web App

Jesuites Catalunya
 @jesuitescat

"La convivència humana té molt de tensió, de contradicció, incomprensió i error. No són poques les vegades que Jesús parla de reconciliació, de misericòrdia, de portar la pau al cor...". Publicat a "Pregum la realitat" de PregariaCat ow.ly/BUoe50JoZHb

Traducció: Tweet

15:01 · 08 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Monestir de Poblet
 @MonestirPoblet

Avui l'Historiador, Joan Esculies, ha presentat la biografia del President Tarradellas, de la mà de la Directora de l'arxiu @nurragavarro. Explicant com s'ha anat construint la biografia a partir de la documentació conservada a @arxiuMTM @MonestirPoblet

Traducció: Tweet

14:36 · 10 jun. 22 · Twitter for iPhone

La Salle Catalunya
 @LaSalleCat

La @FundacioComtal organitza el IV Sopar Solidari ow.ly/4kix30siCEW #EstàsACasa #SomLaSalle #MiraMésEnllà

Traducció: Tweet

20:03 · 08 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Claretians de Sant Pau
 @ClaretiansCAT

"Les formes canvien, però l'esperit de Jesús ens indica el camí". El #Claretia Josep Roca celebra 50 anys de la primera professió i ens parla de Claret, els joves i la missió al Brasil: bit.ly/3aCOZm8

Traducció: Tweet

Unió de Religiosos de Catalunya
 10:34 · 08 jun. 22 · Twitter Web App

La Sagrada Família
 @sagradafamilia

Avui es compleixen 96 anys de la mort d'Antoni Gaudí, un avançat al seu temps, un gran observador de la natura i un genial arquitecte que s'ha convertit en una figura universal de l'arquitectura moderna. sagradafamilia.org/antoni-gaudi

Traducció: Tweet

#DiaMundialModernisme

Traducció: Tweet

13:22 · 10 jun. 22 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
 @Fundperetarrés

Aquest estiu volem que tots els infants i joves puguin anar de colònies

Per garantir la igualtat d'oportunitats, la Fundació Pere Tarrés concedeix beques a milers d'infants en situació vulnerable.

Ens ajudes? Pots fer un donatiu aquí ow.ly/GPnM50Jsn5e o per Bizum 33442

Traducció: Tweet

10:00 · 10 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Obs Blanquerna
 @ObsBlanquerna

El Observatori Blanquerna participa de la séptima reunió de la Network For Dialogue en Suecia [@valedaferrera @KAICIID](https://valedaferrera@KAICIID)

Traducció: Tweet

22:10 · 07 jun. 22 · Twitter Web App

Escoles FEDAC
 @EscolesFEDAC

Heu tornat de les colònies amb la motxilla plena d'experiències i moments per recordar? A les #escolesFEDAC celebrem el final de curs marxant de colònies amb els companys de classe. Dies per desconnectar del dia a dia i reconnectar amb la natura i els companys! #biofedacs

Traducció: Tweet

13:30 · 10 jun. 22 · Meticulous

Abadia de Montserrat
 @montserratinfo

Descobrim Montserrat: El portal romànic - El G. Xavier Caballé ens explica, dins la sèrie... #Montserrat #DescobrimMontserrat #Notícies abadiamontserrat.cat/ descobrim-mort...

Traducció: Tweet

12:37 · 09 jun. 22 · Hootsuite Inc.

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

